

Sefer Devarim- the most misunderstood book in the Bible

/Class # 16 For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

Re-examining Succot - in light of Devarim chapter 8

I. Intro

The three pilgrimage holidays carry both agricultural as well as historical significance. In relation to Succot, we thank God for our fruit harvest, as Sept/Oct in the Land of Israel is indeed the end of the agricultural year. However, the historical reason for succot, to remember how God took care of us in the desert, does not have any immediate connection to this time of the year.

In our shiur, we will explain why it does!

II. Vayikra chapter 23 & the double nature of the holidays

לג וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **33** And the LORD spoke unto Moses, saying:

לד דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם, לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים, לַיהוָה. **34** Speak unto the children of Israel, saying: On the fifteenth day of this seventh month is the feast of tabernacles for seven days unto the LORD.

לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ; כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. **35** On the first day shall be a holy convocation; ye shall do no manner of servile work.

לו שִׁבְעַת יָמִים, תִּקְרִיבוּ אֲשֶׁה לַיהוָה; בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לַיהוָה, עֲצֻרַת הוּא--כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. **36** Seven days ye shall bring an offering made by fire unto the LORD; on the eighth day shall be a holy convocation unto you; and ye shall bring an offering made by fire unto the LORD; it is a day of solemn assembly; ye shall do no manner of servile work.

לז אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ: לְהִקְרִיב אֲשֶׁה לַיהוָה, עֹלָה וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִּים--דַּבַּר-יוֹם בְּיוֹמוֹ. **37** These are the appointed seasons of the LORD, which ye shall proclaim to be holy convocations, to bring an offering made by fire unto the LORD, a burnt-offering, and a meal-offering, a sacrifice, and drink-offerings, each on its own day;

לח מְלִבֵּד, שְׁבֹתֹת יְהוָה; וּמְלִבֵּד
מִתְּנוּתֵיכֶם, וּמְלִבֵּד כָּל-נְדָרֵיכֶם וּמְלִבֵּד כָּל-
נְדָבְתֵיכֶם, אֲשֶׁר תִּתְּנוּ, לַיהוָה. 38 beside the sabbaths of the
LORD, and beside your gifts, and
beside all your vows, and beside
all your freewill-offerings, which
ye give unto the LORD.

לט **אֵד** בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי,
בְּאַסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאֹת הָאָרֶץ, תַּחֲגוּ אֶת-חַג-
יְהוָה, שִׁבְעַת יָמִים; בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן,
וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן. 39 Howbeit on the fifteenth day of
the seventh month, when ye have
gathered in the fruits of the land,
ye shall keep the feast of the
LORD seven days; on the first
day shall be a solemn rest, and on
the eighth day shall be a solemn
rest.

מ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן, פְּרֵי עֵץ
הַדֶּרֶךְ כַּפַּת תְּמָרִים, וְעֵנֹף עֵץ-עֵבֶת, וְעֵרְבֵי-
נַחַל; וּשְׂמַחְתֶּם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם--שִׁבְעַת
יָמִים. 40 And ye shall take you on the
first day the fruit of goodly trees,
branches of palm-trees, and
boughs of thick trees, and willows
of the brook, and ye shall rejoice
before the LORD your God seven
days.

מא וְחִגַּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה, שִׁבְעַת יָמִים
בַּשָּׁנָה: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי תַחֲגוּ אֹתוֹ. 41 And ye shall keep it a feast
unto the LORD seven days in the
year; it is a statute for ever in your
generations; ye shall keep it in the
seventh month.

מב בַּסֹּכֹת תִּשְׁבוּ, שִׁבְעַת יָמִים; כָּל-
הָאֶזְרָח, בְּיִשְׂרָאֵל, יִשְׁבוּ, בַּסֹּכֹת. 42 Ye shall dwell in booths seven
days; all that are home-born in
Israel shall dwell in booths;

מג לְמַעַן, יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם, כִּי בַסֹּכֹת
הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. 43 that your generations may
know that I made the children of
Israel to dwell in booths, when I
brought them out of the land of
Egypt: I am the LORD your God.

III. What was the purpose of the desert experience - Devarim 8:2-5

א כָּל-הַמִּצְוָה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם--
תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת: לְמַעַן תַּחֲיִין וּרְבִיתֶם,
וּבְאֵתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
יְהוָה, לְאַבְתֵּיכֶם. 1 All the commandment which I
command thee this day shall ye
observe to do, that ye may live, and
multiply, and go in and possess the
land which the LORD swore unto
your fathers.

ב וְזָכַרְתָּ אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה--
בְּמִדְבָּר: לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסְתֶּךָ, לְדַעַת אֶת-
אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ הִתְשַׁמַּר מִצְוֹתוֹ--אִם-לֹא. 2 And thou shalt remember all the
way which the LORD thy God hath
led thee these forty years in the
wilderness, that He might afflict
thee, to prove thee, to know what
was in thy heart, whether thou
wouldest keep His commandments,
or no.

ג וַיַּעֲנֵךְ, וַיִּרְעַבְךָ, וַיֹּאכְלֶךָ אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר
לֹא-יָדַעְתָּ, וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ: לְמַעַן
הוֹדִיעֶךָ, כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחְיֶה
הָאָדָם-- כִּי עַל-כָּל-מוֹצֵא פִי-יְהוָה, יַחְיֶה
הָאָדָם.

3 And He afflicted thee, and suffered thee to hunger, and fed thee with manna, which thou knewest not, neither did thy fathers know; that He might make thee know that man doth not live by bread only, but by every thing that proceedeth out of the mouth of the LORD doth man live.

ד שְׁמֹלְתֶךָ לֹא בָלְתָה, מַעֲלִיךָ, וְרַגְלֶךָ, לֹא
בִצְקָה--זֶה, אַרְבָּעִים שָׁנָה.

4 Thy raiment waxed not old upon thee, neither did thy foot swell, these forty years.

ה וַיִּדְעָתָּ, עִם-לִבְבֶךָ: כִּי, כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ
אֶת-בְּנוֹ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מִיָּסְרֶךָ.

5 And thou shalt consider in thy heart, that, as a man chasteneth his son, so the LORD thy God chasteneth thee.

What is good about the Land

ו וְשָׁמַרְתָּ, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְלַכֵּת
בְּדַרְכָּיו, וּלְיִרְאָה אֹתוֹ.

6 And thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, to walk in His ways, and to fear Him.

ז כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מְבִיאֶךָ אֶל-אֶרֶץ
טוֹבָה: אֶרֶץ, נַחְלֵי מַיִם--עַיִנֹת וַתְּהַמֹּת,
לְצַאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר.

7 For the LORD thy God bringeth thee into a good land, a land of brooks of water, of fountains and depths, springing forth in valleys and hills;

ח אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֵרָה, וּגְפֹן וַתְּאֵנָה וְרִמּוֹן;
אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן, וְדַבְּשׁ.

8 a land of wheat and barley, and vines and fig-trees and pomegranates; a land of olive-trees and honey;

ט אֶרֶץ, אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֹת תֹּאכַל-בָּהּ
לֶחֶם--לֹא-תַחְסֹר כָּל, בָּהּ; אֶרֶץ אֲשֶׁר
אֲבָנֶיהָ בְּרֹזָל, וּמִהַרְרֵיהָ תַחְצַב נְחֹשֶׁת.

9 a land wherein thou shalt eat bread without scarceness, thou shalt not lack any thing in it; a land whose stones are iron, and out of whose hills thou mayest dig brass.

י וְאָכַלְתָּ, וְשָׂבַעְתָּ--וַיְבָרַכְתָּ אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, עַל-הָאֶרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ.

10 And thou shalt eat and be satisfied, and bless the LORD thy God for the good land which He hath given thee.

The danger of prosperity

יא הַשָּׁמֶר לָךְ, פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
לְבַלְתִּי שָׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו,
אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם.

11 Beware lest thou forget the LORD thy God, in not keeping His commandments, and His ordinances, and His statutes, which I command thee this day;

יב פֶּן-תֹּאכַל, וְשָׂבַעְתָּ; וּבְתֵימֵי טֹבִים תִּבְנֶה, וַיִּשְׁבַּתָּ. 12 lest when thou hast eaten and art satisfied, and hast built goodly houses, and dwelt therein;

יג וּבִקְרָךְ וּצְאֲנָךְ יִרְבּוּ, וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבּוּ-לְךָ; וְכָל אֲשֶׁר-לְךָ, יִרְבֶּה. 13 and when thy herds and thy flocks multiply, and thy silver and thy gold is multiplied, and all that thou hast is multiplied;

יד וְרִם, לִבְבְּךָ; וְשָׁכַחְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. 14 then thy heart be lifted up, and thou forget the LORD thy God, who brought thee forth out of the land of Egypt, out of the house of bondage;

טו הַמוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא, נָחֵשׁ שָׂרָף וְעֶקְרָב, וְצִמְאוֹן, אֲשֶׁר אֵין-מַיִם; הַמוֹצִיא לְךָ מַיִם, מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ. 15 who led thee through the great and dreadful wilderness, wherein were serpents, fiery serpents, and scorpions, and thirsty ground where was no water; who brought thee forth water out of the rock of flint;

טז הַמֵּאֲכִלְךָ מִן בַּמִּדְבָּר, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ: לְמַעַן עֲנֶתְךָ, וּלְמַעַן נִסְתָּךְ--לְהִיטֵבְךָ, בְּאַחֲרֵיתֶךָ. 16 who fed thee in the wilderness with manna, which thy fathers knew not, that He might afflict thee, and that He might prove thee, to do thee good at thy latter end;

יז וְאָמַרְתָּ, בְּלִבְבְּךָ: כָּחִי וְעֹצֶם יָדִי, עָשָׂה לִי אֶת-הַחֵיל הַזֶּה. 17 and thou say in thy heart: 'My power and the might of my hand hath gotten me this wealth.'

יח וְזָכַרְתָּ, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--כִּי הוּא הִנִּיתָ לְךָ כָּח, לַעֲשׂוֹת חֵיל: לְמַעַן הָקִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ... 18 But thou shalt remember the LORD thy God, for it is He that giveth thee power to get wealth, that He may establish His covenant which He swore unto thy fathers, as it is this day

The danger of prosperity leading to affluence is greatest during the end of the fruit harvest season - hence a time to remember the purpose of our desert experience.

A yearly reminder at an appropriate time!

IV. compare with the story of the manna in Shmot chapter 16

Note connection as well to shemitta

למען ידעו דורותיכם –

פשוטו כדברי האומרים במסכת סוכה: **סוכה ממש.**

וזה טעמו של דבר: חג הסוכות תעשה לך באספך מגרנד ומיקבך - באספך את תבואת הארץ

ובתיכם מלאים כל טוב דגן ותירוש ויצהר.

למען תזכרו - כי בסוכות הושבתי את בני ישראל במדבר ארבעים שנה - בלא יישוב ובלא נחלה ומתוך כך תתנו הודאה למי שנתן לכם נחלה ובתים מלאים כל טוב

ואל תאמרו בלבבכם **כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה.** וכסדר הזה נמצא בפרשת עקב תשמעון. **“וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה” וגו'...**

ולכך יוצאים מבתי מלאים כל טוב בזמן אסיפה ויושבין בסוכות לזכרון שלא היה להם נחלה במדבר ולא בתים לשבת.

ומפני הטעם הזה קבע הקב"ה את חג הסוכות בזמן אסיפת גורן ויקב לבלתי רום לבבו על בתיהם מלאים כל טוב,

פן יאמרו: **ידינו עשו לנו את החיל הזה .**